

[Bækgaard.]

Lovforslaget er delt i 4 Afsnit, hvoraf det første, som omhandler Sygeforsikringen, igen er delt i 2 Afdelinger, nemlig for ubemidlede og for bemidlede. 2det Afsnit omhandler Invalide- og Aldersrente; disse 2 Former behandles jævnsides, idet man gaar frem efter mere ensartede Regler, end Tilfældet er i de nugældende Love. Det 3die Afsnit omhandler den mellemkommunale Refusion, hvor der sker betydelige Ændringer fra de bestaaende Forhold. Endelig indeholder 4de Afsnit Overgangs- og Slutningsbestemmelser.

Allerede i Lovforslagets § 1 finder vi Bestemmelser, som knytter de 3 Love sammen, idet det her fastslaaes, at enhver, der lader sig sygeforsikre, samtidig sikrer sig Ret til Invalideforsikring og eventuelt Aldersrente efter de Regler, som findes senere i Lovforslaget. I denne Paragraf findes ogsaa den Bestemmelse, som gaar et Skridt videre, end vi tidligere har kendt, idet det bestemmes, at enhver er forpligtet til at sikre sig Adgang til at blive sygeforsikret. Lovens stærkere Animering til Tilslutning og Understregningen af Risikoen ved at staa udenfor Forsikringen møder vi straks her, og det er sikkert rigtigt. Naar Retten til en eventuel senere Aldersrente er betinget af, at man har Tilknytning til en Sygekasse eller Sygeforening, er det uden Tvivl nødvendigt, at der ved Siden af den Tiltrækning, som Sygeforsikringens Goder i sig selv er, peges paa den Risiko, som er forbundet med at staa udenfor. Paa samme Maade ser jeg paa de senere Paragraffer, som omhandler Medlemsbidrag og andre Betingelser for at forblive indenfor Sygeforsikringen. Der er vel ikke sket store Forandringer fra det bestaaende og kendte, men det er, som om der udtrykkes en noget stærkere Energiudfoldelse for at bevare Medlemmerne fra at glide ud.

Uden at ville gaa i Einzelheder er der dog enkelte Ting i Lovforslaget, som jeg allerede nu gerne vil pege paa; jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, og at Behandlingen af Einzelheder vil kunne finde Sted der. I det store og hele kan jeg, som sagt, anbefale Lovforslaget, jeg er glad ved det, men det forhindrer ikke, at der er enkelte Punkter, jeg kunde ønske nærmere overvejet, og som jeg har mine Betænkeligheder ved. Dette gælder saaledes § 17 i det første Afsnit om Sygekasserne, den Paragraf, der omhandler Fribefordring. Det er jo et Punkt, som har været noget omstridt og kritiseret, og Bestemmelserne derom

er ændret adskillige Gange. I det foreliggende Lovforslag udvides Kommunernes Fribefordringspligt til ogsaa at gælde ambulante Behandling paa Sygehuse. Det er maaske nødvendigt, og det er maaske rigtigt, men jeg vil dog pege paa, at en saadan Bestemmelse kan medføre en ikke ringe økonomisk Byrde for en Kommune.

I Modsætning hertil vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med og Taknemmelighed for, at der i § 18 er medtaget visse Medicinpræparater, for hvilke der altsaa skal ydes Betaling gennem Sygekasserne. Der staar i § 18, Pkt. 4, at Sygekassen skal yde

„ $\frac{3}{4}$ af Betalingen for Insulin til Sukkersygepatienter og Leverpræparater til Patienter, der lider af farlig Blodsygdom, under Forudsætning af, at Lægen erklærer, at Anvendelsen af disse Præparater er nødvendig“.

Jeg er meget tilfreds med, at disse Medicamenter er medtaget, thi de er meget dyre, og det har sin Betydning, at Patienterne kan faa dem uden alt for store Udgifter.

Jeg kommer saa til det andet Afsnit, der omhandler Invalide- og Aldersrente. Efter min Mening er det ikke den mindst betydende Forandring fra det bestaaende, at Lovene om Invalidrente og Aldersrente sammenarbejdes. Det er heldigt, at der sker en saadan à jour-Føring, at disse to Arter af Støtte bliver mere ensartet. Der har hidtil været et Hul, om jeg saa maa sige, mellem 62 og 65 Aars Alderen, hvilket ikke er unaturligt, da disse to Love er fremkommet paa forskellige Tidspunkter, men nu, da de bliver arbejdet sammen, vil dette Hul kunne blive udfyldt, og det betragter jeg som en Fordel. Hvad Taksterne angaar, sker der ogsaa en ikke ubetydelig Forandring, navnlig for Invalidernes Vedkommende, idet Invalidetaksterne før har været ens uden Hensyn til vedkommendes Bopæl og saa godt som ogsaa uden Hensyn til vedkommendes Trang, idet der blot krævedes, at de skulde være saa meget i økonomisk Trang, at de kunde være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse. Nu bliver Taksterne ført à jour, idet der tages Hensyn til Leveomkostningerne i de forskellige Dele af Landet, saaledes som vi tidligere har gjort det i vor Aldersrentelovgivning. Der sker dog nogen Ændring i de Takster, vi kender, idet der paa visse Omraader foretages en Forhøjelse og indenfor visse Kategorier en mindre Nedsættelse. Vi har tidligere ændret de Takster, der oprindeligt blev indført. I 1927 gennemførte man en Besparelse, dels ved at borttage det tidligere Dyrtidstillæg,